

Szabóvásifajtság

Doboz dolgozó parasztjainak versenyfelhívása a terménybegyűjtésére

Szabotáló kulákokat vettek őrizetbe

A mezőgazdasági igazgatóság felhívása a tarlóhántás fontosságára

1949. JULIUS 15., PÉNTEK

MUNKÁS- ÉS PARASZTUJSÁG

V. ÉVFOLYAM 28. SZÁM

Fokozzuk a harcot a kulák ellen

(V. D.) Demokráciánk négyesztendő történetében még nem volt példa ilyen ekkeseredett, dühödtt, gyűlöletes, fondorlatos és mindenre elszánt támadásra, mint amelyet a kulákság most, az új termés betakarítása előtt indított népünk ellen. A faluk kizsákmányolónak ez a minden eddigieknél nagyobb ellenállása, alaptomos szembeszegülése a nép törvényeivel, fokozottabb éberséget, még fokozottabb harcot követel mindazoktól a szervezetektől, amelyek hivatva vannak a kis- és középparasztokat a kenyérszűcsézéshez elvezetni.

Vajjon, megvan-e az éberség minden egyes szóbanforgó szervezetünkönél? Koránt sem. És itt elsősorban a DÉFOSZ-szervezetekre gondolunk.

A liberalizmus, a nagy feladatok fel nem ismerése, az osztályharc meg nem értése és az ebből fakadó elhajlás, opportunizmus jellemzi egyes megyei DÉFOSZ-szervezeteinket. De nézzünk meg néhány kirívó példát.

Az orosházi járás egyik községében a dűlőfelelősök jelentése alapján szabotázscselekményért letartóztattak egy kulákokat, akit frissiben el is szállítottak a gyulai államügyészségre. Mikor az illető szervezet titkára ennek tudomására jött, pennát fogott a kezébe és „nemzetgazdasági szempontokra” hivatkozva, kérte az ügyészségtől a kulák szabadlábra helyezését a terménybetakarításig. Egyes községekben előfordult az is, hogy az aratási szerződések megkötésének már jóval a határideje után szinte kérvénnyel fordultak a kulákhoz, hogy: most már „meltóztassék” megkötni a szerződéseket. Más helyütt a DÉFOSZ-vezető elmege a kulák tárgyalására, aki szabotálásért áll a bíróság előtt s vallomást tesz — a kulák mellett (!), mert ő azelőtt „becsületese embernek” ismerte a kulákokat.

Mikre mutatnak ezek a jelenségek? A legelvtelenebb liberalizmusra, sőt opportunizmusra, amely már az ellenséggel való összejártsággal határos. (Ha nem valójában ez az eset áll fenn.) Arra, hogy egyes DÉFOSZ-szervezetek még mindig bedőlnek a „jó kulák” jelszavának, arra, hogy nem ismerték fel kellőképpen azt a vadállatiasságot, amely kivétel nélkül jellemzi a kulákokat, arra, hogy lebecsülik azt az ellenfelet, amely kétségben kívül a legveszedelmesebb, és amely kezében tört tartva várja az alkalmas pillanatot, hogy „jótévőt” hátdöfje.

És éppen az az alkalmas pillanat számára, amikor tapasztalja, hogy csökken az éberség,

gyengül a veleszembeli harc a mi oldalunkon.

A jelentésekből kitűnik, hogy ugyancsak az orosházi járás egyik községében az éberség hiánya odáig vezetett, hogy a kulákság megkörnyékezte és korrumpálta az egyik hivatal tisztviselőit, aminek következtében ezek a tisztviselők kevesebb adót vetettek ki a kulákokra a törvényesnél. Persze, azóta már folyik a korrupció banda felgöngyölítése, de vajjon nem terhel-e felelősséget — ha nem is jogilag, de politikailag — az illető község szervezeteit a példátlan eset miatt? De igen. És pedig azért, mert a kulákellemi harc frontja nem korlátozódik csak a földekre, a kulák tanyájára. Mulasztást követnek el a szervezetek, így elsősorban a párt szervezetek, ha ilyen esetek előfordulnak, mint az orosházi járásbeli ügy. Mert biztosra vehető, hogy ezek a tisztviselők nem először tettek szolgálatot a kuláknak, éppen azért, mert senki sem ellenőrizte munkájukat. De súlyos hiba az is, ha nem teleplezik le azonnal az egész község népe előtt a kulák mesterkedéseit, az aratási szerződések körüli csalásait, az aratógépek jogtalan használatából folyó szabotázscselekményét és mindazokat az üzelmeket, amelyekkel a kulák kijátssza törvényeinket. Egyetlen olyan községről nem tudunk Békés megyében, ahol kipelegézték volna a község háza falán a szabotálásról rajtakapott kulákokat. Sőt, egyetlen olyan esetről sem tudunk, hogy akár a DÉFOSZ, akár a párt szervezetek utánanéztek volna, hogy vajjon, az a Szent Márton 80 holdas, Zelenyánszky György 44 holdas, vagy Szabó Ferenc 50 holdas kulák, — akit a rendőrség szabotálásért vett őrizetbe — elnyerte-e már méltó büntetését a bíróság előtt. Pedig ennek elmulasztása is liberalizmust jelent. Olyan községekben, ahol a népevelők tudták a tömegekké a szabotálók súlyos megbüntetését, ahol erővel eszközökkel azonnal ártalmatlanná tették a mesterkedő kulákokat, azokban a községekben meg is mutatkoznak ennek a helyes munkának eredményei: az aratási munkálatok előrehaladásán, a kulákok időleges visszahúzódásán, a falu dolgozóinak általános megelégedettségén.

Minden külső feltétel megvan arra, hogy az idei terménybetakarítás gyümölcsét a dolgozó nép teljes mértékben a maga számára biztosítsa. És biztosítani is fogja akkor, ha fokozza az éberséget, fokozza a harcot az ellenséggel szemben, ha gyökerében, és kíméletlen eszközökkel elfojt minden, népünk kenyeré ellen történő kulák-szabotázst.

Értekezletet tartott a négy berlini parancsnok

Kedden az Ellenőrző Tanács épületében tartotta első értekezletét Berlin négy parancsnoka. A parancsnokok megtárgyalták a Külügyi-

niszterek Tanácsa párisi záróközleményének 3. pontjában foglalt döntések végrehajtásának kérdését.

A szervezetek megerősödése a tagok megerősödését eredményezi

A termelőcsoportok kiküldötteinek országos értekezlete

A baji közösen termelő szövetkezeti csoport kezdeményezésére a termelőszövetkezetek kiküldöttei országos értekezletet tartottak, amelyen a jövedelemelosztás és tartalékolás kérdéseit tárgyalták. Az értekezletet Keresztes Mihály államtitkár nyitotta meg. A termelőszövetkezeti csoportoknak — mondotta — példát kell mutatniuk dolgozó parasztjaink felé, hogy azok a tények láttára megbarátkozzanak a termelőszövetkezeti csoportokkal.

A tervezés dicsőítése

Ezután Berend József, a termelőszövetkezeti főosztály vezetője ismertette a jövedelemosztással

és tartalékolással kapcsolatban felvetődött kérdéseket. Minden dolgozót érdekelté kell tenni a gazdaságos termelékenységében, a mennyiség és minőség fokozásában — hangsúlyozta. Ezután Pál József a jövedelemosztás gyakorlati kérdéseit ismertette. A tartalékolás a csoportok megerősítése. A parcellagazdálkodást folytató dolgozó parasztok az év folyamán igen rendszertelenül jutnak bevételekhez. A nagyobb arányú őszi bevételek után a következő év ősziéig számottevő bevételük nincs. A termelőcsoportok tagjainak életében ez a rendszertelenség nem következhet be.

Ezután a kiküldöttek szólaltak

fel. Valamennyien megállapították, hogy a közös szövetkezeti vagyont gyarapítani kell. A szövetkezet megerősödése a tagok megerősödését, életszínvonaluknak fokozott emelkedését eredményezi.

Határozat a jövedelemosztásról

Az értekezleten határozatot fogadtak el a tartalékolásról és jövedelemosztásról. — Mezőgazdasági fejlődésünk egyik fontos tényezője — mondja a határozat — a szövetkezeti nagyüzemek, a termelőszövetkezeti csoportok gazdasági megerősödése. A közös vagyont gyarapítása mellett félre kell tenni a jövő gazdasági év folyamatos termelésének biztosításához szükséges terményeket és a költségvetés fedezésére szolgáló összeget. Mindezek érdekében az értekezlet elhatározta, hogy minden termelőszövetkezeti csoport a közös szövetkezeti vagyont gyarapító beruházási tartalékot tesz félre, az állammal, a Nemzeti Vállalatokkal, a szövetkezeti hitel szervezetekkel szemben vállalt fizetési és szállítási kötelezettségeit idejében és pontosan teljesíti. Minden közösen termelőszövetkezeti csoport (III. típusú) csak a munkateltjesítmények szerinti munkaegységek alapján oszthatja szét a tagokat megillető eredményrészesedést.

«Meg akarjuk és meg fogjuk mutatni — fejezi be a határozat, — hogy hűséges szövetségesei vagyunk azoknak a munkásoknak, akik a kohók izzó fényénél öntik nekünk a vasat, megfeszített erővel gyártják a mi hasznunkra a traktorok és gépek ezreit. Be fogjuk bizonyítani, hogy kormányzatunk mindig biztosan számíthat a szövetkezeti csoportok becsületes és eredményes munkájára.»

A szabad kínai nép joggal várja el, hogy az amerikaiak is tisztességesen viselkedjenek

Az Új-Kína hírügynökség jelentette: Sanghaji népe nagy ünnepi felvonulással emlékezett meg a japán imperializmus elleni háború kitörésének 12-ik évfordulójáról. William Olive, volt amerikai alkonzul gépkocsival kihívóan az ünnepelő tömeg közé hajtott. Egy hajszálon múlt, hogy emberélet nem esett áldozatul Olive botrányos magatartásának. Amikor a rendőrök megállították autóját, Olive a legszentelenebb módon viselkedett. Erre bekísérték a rendőrségre, ahol állítólagos diplomáciai előjogára hivatkozott. A hatóságok megértették vele, hogy a szabad kínai nép kormány és az Egyesült Államok között jelenleg nem áll fenn diplomáciai kapcsolat. Erre az amerikai kiküldött beismerte,

hogy hibát követett el és bocsánatot kért. Mivel Olivének ez volt az első kihágása, a hatóságok eltekintettek a további eljárásról és háromnapit őrizet után szabadlábra helyezték.

A saighai lapok rámutatnak arra, hogy ez az eset figyelemreméltó lecke az amerikai imperialisták számára. Sok angol még mindig azt hiszi, hogy továbbra is megtarthatja ezt az öntelt viselkedést, amire a Kuomintang-kormány rendszere oktatja őket. Meg kell tanulniok, hogy közben az ország ura a szabad kínai nép lett és a Szabad-Kína mindenkiel szemben érvényesíti tekintélyét. A kínai nép védelmére veszi a külföldi államok polgárait, de joggal elvárja, hogy ők is tisztességesen viselkedjenek.

Az angol munkásság válaszol

A francia és olasz kikötőmunkások szolidaritás-sztrájkja

A világ figyelme a londoni kikötőmunkások bátor harcára irányul. A dokkmunkások sztrájkja egyre nagyobb méreteket ölt. A szükségállapot elrendelését követő keddi napon további 2 ezer dokk-

munkás lépett sztrájkba. A kikötőkben vesztelő hajók száma 135. Az uszályok és dereglyék rakodómunkásai bejelentették, hogy nem hajlandók olyan áruk szállítását vállalni, melyeket a szük-

ségállapot rendelkezései folytán beállított katonák raktak ki. A francia kikötőmunkások szakszervezete rokonszeny-tüntetésre készül londoni társaik mozgalmának alá támasztására.

Az Észak-Atlanti Szerződés sérti az ENSZ alapokmányának szellemét

— vallja be a hírhedt reakciós Taft szenátor

Az Egyesült Államok szenátusának az Észak-Atlanti Szerződés ratifikálásáról folytatott vitájában felszólalt Taft köztársaságpartí szenátor. «Nem szavazhatok az Észak-Atlanti Szerződés ratifikálása mellett — mondotta —, mert ez a szerződés sokkal inkább járul hozzá a háború keletkezéséhez mint a békéhez. Ugy gondolom, hogy a szerződés a fegyverszállítási tervvel együtt teljes egészében ellen-

tétben áll azon kötelezettségek szellemével, melyeket az Egyesült Nemzetek alapokmányában elvállaltunk.» Rámutatott, hogy a szerződés semmibe veszi a Biztonsági Tanácsot és katonai előkészületeket javasol anélkül, hogy támadás történt volna. A szenátusnak beismerte, hogy a szerződés az ENSZ alapokmányok egész szellemét sérti és elkerülhetetlen, hogy két fegyveres táborra osztja a világot.

A ma reggeli jelentés arról szól, hogy a genovai kikötőben dolgozó olasz munkások is megtagadták a Kanadából érkezett hajó kirakását. Az angol főváros egyik legnagyobb huselostói központjában szolgálatot teljesítő 2 ezer husezállító munkás egyhangúan elhatározta, hogy nem foglalkozik olyan husezállítványokkal, amelyeket a dokkba vezényelt katonák raktak ki. A ma reggeli imperialista angol lapok aggodó, sőt kétségbeesítő hangon írják a sztrájkokról. A hangulatra jellemző, hogy a londoni reakció hangsúlyozza: «a szükségállapot még nem jelent ostromállapotot».

Ára 80 fillér

HIREK a Szovjetunióból

Több száz ezer méter szövet készül a nyersanyagmegtakarításból

A taskenti Sztálin textilkombinát kollektívája gyűlést tartott a nyersanyagmegtakarítás kérdésének megvitatására.

Az elmúlt négy hónap folyamán a kombinát kollektívája 42,5 tonna gyapotot és 19,4 tonna fonalat takarított meg. A vita során megállapodtak a nyersanyagmegtakarítás további módjairól. A tervek megvalósítására a mérnökműszaki munkásokból és sztachanovistákból összetett brigádok alakulnak, amelyek tanulmányozzák azoknak az élmunkásoknak munkatapasztalatait, akik különböző nyersanyagmegtakarításokat értek el.

A taskenti Sztálin textilkombinát kollektívája a megtakarított anyagból az év végéig több száz ezer méter szövetet készít.

Újító brigádok

A gőzmozdony-gyárban minden tízedik munkás és műszaki dolgozó újító. A múlt évben az újító javaslatai alapján kétféle rubelt

takarított meg az üzem. Ebben az évben újra arra törekednek az újítók, hogy a termelést még jobban meggyorsítsák, az anyagot és fűtőanyag fogyasztását csökkentik, hogy a lokomotívok önköltségét lecsökkentik és meggyorsítsák a forgatóke utját. Az újítójavaslatok százait nyújtották be és ezek közül már sok megvalósult. Az ésszerűsítő brigádok tömörülnek. Az első ilyen brigád a szerzőmunkások műhelyében alakult. Részt vesz benne a műhely vezetőjének helyettese, a műhely főnöke,

az esztendőosztály mestere és az előrajzoló. Együtt dolgozzák ki terveiket, megvitatják a javaslatokat, elkészítik a tervrajzokat és a kísérleti modelleket. A legpróbb részletekig közösen dolgoztak ki 28 újító javaslatot, melyeknek egy részét már alkalmazták is a termelésben. Kötelezték magukat, hogy az év végéig száz javaslatot nyújtanak be, melyek legalább 200 ezer rubel megtakarítást segítenek elő. A gyár igazgatósága jegyzékben irányítja a feltalálók és újítók figyelmét azokra a lehetőségekre, ahol az újítások kívánatosak és szükségesek.

„Azonnali szállítás” mozgalom egy szovjet kokszkémiai gyárban

Érdekes mozgalmat indított meg a zaporozsjei kokszkémiai gyár. A mozgalom lényege, hogy a készárut nem raktározzák és nem bevertetik, hanem azonnal szállítják. A zaporozsjei városi pártbizottság és az ukrán Bolsevik Párt Központi Bizottsága megvitatta a gyár vezetőinek levelét és az érté-

kes kezdeményezést jóváhagyta. A vasuti dolgozók kollektívája bejelentette, hogy a készáruk számára határidőre kiüríti és előkészíti a vasuti teherkocsikat. A vasutasok munkája elősegíti, hogy a gyár azonnal közvetlenül a teherkocsiba rakhassa a készárut.

A MINSZ FELHÍVÁSA a vasárnapi falunapra

A MINSZ békésmegyei titkársága felhívja az összes megyében lévő ifjúság és parasztfiújsági szervezeteket a vasárnapi falunapra. Valamennyi szervezet kultúrcsoportjával, zenekarával, sportcsapatával és szervezetének teljes taglétszámával vegyen részt a falunapon. A szervezetek mozgósítsák a kiváló fiatalokat is erre az ünnepélyes alkalomra.

A falunap az aratási, cséplési és az ezek után következő beszedési munkálatok versenyszerű beindítása lesz. A parasztfiújsági

szervezetek ezen a napon tesznek ígéretet arra, hogy az aratásban, a cséplésben az élen járnak, ígéretet tesznek, hogy a beszedési munkából is — az ügy nagy fontosságához mérten — kivessék a részüket. Bizonyoságot tesznek arról, hogy az ifjúság látja azt a munkát, amelyet neki el kell végeznie a jövőben azért, hogy az egyre közeledő Világifjúsági Találkozóra konkrét adatokkal tudja behozni azt, hogy a magyar ifjúság méltó követője a lenini Komiszomolnak.

Mintegy 40 ezer asszony vett részt az MNDSz megyei békegyűlésein

Békés megyében az MNDSz minden községben megrendezte a békegyűléseket. A gyűléseken három kongresszusi küldött számolt be az országos kongresszus határozatairól. A gyűléseken mintegy negyven ezer asszony vett részt. Az asszonyok zászlókkal, csoportosan vonultak fel a gyűlésekre, lelkesen ünnepelték az

ország vezető pártját, az MDP-t, annak vezetőjét, Rákosi elvtársat. A gyűléseken résztvevői minden községből üdvözlő tévitraktusok küldtek Rákosi Mátyás elvtársnak, melyben megígérték, hogy egyemberként állnak a béke erői mellé, s munkájukkal hozzájárulnak a béke megvédéséhez.

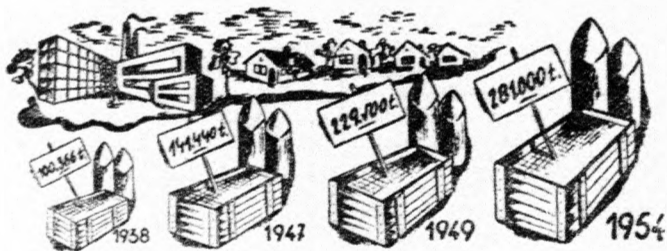
Az ötéves terv végére

a háború előtti cukorfejadag duplája jut minden dolgozónak

A reakciónak a földosztás ellen az volt egyik kedvelt érve, hogy vannak olyan növények, amelyeket csak a nagybirtok tud eredményesen termelni, pl. a cukorrépa. A gyakorlat minden évről világosabban bizonyította be, hogy a reakciónak ez esetben sem volt igazsága. 1938-ban 82.000 kat. holdat vetettek be cukorrépával, az első évben pedig nemcsak az elő-

mésátlagát 100 mázsáról 130 mázsára emeljük.

A háború előttinél nagyobb vetésterület természetesen nagyobb termést, ez pedig több cukrot eredményez. 1938-ban alig néhány száz tonnával haladta meg cukorgyártásunk a 100.000 tonnát, 1947-ben pedig már több, mint 141.000 tonna volt évi cukortermelésünk. Ebben az esztendőben már a 230

irányzatot haladtuk túl 48 százalékkal, hanem alaposan magunk mögött hagytuk a háború előtti vetésterület nagyságát is. A harmadik tervében 180.000 kat holdon termeltünk cukorrépát. A vetésterület növelése mellett azt is fontosnak tartottuk, hogy a termésátlagok is emelkedjenek, ami azért is szükséges volt, mert a háború után alaposan leesetek. Az ötéves terv során ezen a téren is újabb fejlődés várható és ezzel a cukorrépa holdankénti ter-

ezér tonna felé járunk. A cukortermeléssel párhuzamosan emelkedik a cukorfejadag is, ami a dolgozók életszínvonalára szempontjából rendkívül fontos. A magyar dolgozók hihetlenül alacsony életmódját az úri Magyarországon jellemzően mutatta be a 10,2 kg-os páriát ritkítón alacsony cukorfejadag is. Jelenleg minden lakosra már évente 17 kg cukor esik, az ötéves terv végére pedig a háború előtti fejadagnak több mint duplája, 22 kg.

Zavartalan textilellátásért dolgozik a Rövidáruértékesítő NV

Békés megye zavartalan textilellátását biztosítja a Rövidáruértékesítő Nemzeti Vállalat. A célja az, hogy a falu földművelőszövetkezeti boltjainak, a Népboltoknak, az Alkalmi Áruházaknak és a megyében lévő kiskereskedőknek biztosítsa a textiláru. Nagy jelentősége van a vásárlók szempontjából is annak, hogy

a spekuláns nagykereskedők kezéből a szocialista kereskedelem vette át az áru elosztását. A kereskedelmi NV. jóval kisebb haszonkulccsal dolgozik. Kikapcsolja a közvetítő kereskedelmet, ugyanis az üzemből kapja meg az árut és ezt egyenesen a kiskereskedőknek adja tovább.

NAGY NÉNI ELMONDJA

leánya szovjetunióbeli élményeit

Nagy az öröm Békésen, a Szélső-utca 52. szám alatt. Nagy Istvánné, a Szovjetunióban járt parasztküldöttség egyik tagja érkezett haza. Anyja, öz. B. Kovács Istvánné örömkönyvekkel a szemében borul a nyakába.

— Hogy meghíztál lányom — ez az első szava. — Nem lehet ott rossz, ha egy hónap alatt ennyit magára rak az emberfia.

És megindult ezután a beszélgetés. Este és éjszakákon keresztül. Most is örömkönyvek csillognak a közel 70 éves B. Kovácsné szemében, amikor leányáról beszél.

— Soha nem hittem, hogy az én lányom valaha is eljusson olyan messzire. Nem hittem, még ha mondták volna sem, hogy az én lányom tagja lesz annak a parasztküldöttségnek, amely tanulmányútra megy a Szovjetunióba.

Nincs olyan ház, nincs olyan lakás...

Ezután leánya élményeit mondja el: — Nekem nem hazudik a lányom, én ismerem már igen régen, hiszen én neveltem, nekem elmondta volna, ha rossz lenne ott a parasztsors. De azt mondja, hogy ott sokkal jobban élnek, mint nálunk. Amint mondja, úgy fo-

Tíz százalékkal emelik a termelést a Békési Téglagyárak NV munkásai

A tervgazdálkodás folyamán egyre fokozódik az építkezés. Az építési nemzeti vállalatoknak egyre több nyersanyagra van szükségük. A Békési Téglagyárak NV. munkásai új munkamódszer levezetését határozták el. Az új munkamódszerrel az eddigi 36 égető kamra helyett 40 darabot csinálnak meg. Ez a heti termelést 10 százalékkal emeli fel. A termelékenység fokozása biztosíthatja csak a tervelőirányzat pontos teljesítését.

gadták olyan örömmel és vendégszeretettel őket, mint mi szoktuk fogadni a vendégeket. Ha meglátták őket, vagy ha meghallották, hogy a faluban vannak, mert biz ott olyan a kolhoz, mint a falu, rendezett utcái vannak, — mindenütt behívták őket házukba. Megmutatták nekik mindent, a kényelmes berendezést és padolt szobákat, a villanyvilágítást, a bútorokat, a rádiót és azt a hangszert, én még nem is látam az életemben olyat, nem is tudom, hogy hívják — mondja egy kicsit szégyenkezve.

— A zongorát, nagyanyám — segíti ki unokája.

Ha már mi is ott tartanánk...

— Azt hát. És azt mondja, nem látott olyan házat sem, ahol ne lett volna olyan, milyen boldogan mesélte a lányom, hogy majdnem minden házban megvendégelték mással és mással.

Egyik szavából hirtelen a másikba csap át öz. B. Kovács Istvánné. Most arról beszél, mennyivel különben élnek ott az emberek, mint Magyarorszá-

gon, vagy itt. Békés határában.

— Hány ló, hány tehen, traktor, eke, vetőgép és még sok gazdasági szerszáma van egy kolhozoknak, azt sok elmondani. „Mily jó volna, ha már mi is így csinálnánk!” — hajtogatja sokszor a lányom. — Jó is lenne — folytatja —, a magamfajta öregnek sem kellene annyit vesződni.

Beszélhetnek már a kulákok

Végül arról beszél mosolyogva, milyen sokat ér az Békés községben is, hogy a lányakint járt a parasztküldöttséggel.

— Ha itthon van, nem győz az embereknél elget mondani. És azok az elterjedt kolhoz-mesék is napról-napra megszűnnek. Beszélhetnek már a kulákok. Ma már nem lehet a környéket rémülni a közös gazdálkodással. Inkább arról beszélgetnek, hogyan csinálhatnánk meg a közös gazdálkodást, hogy itt is jó sora legyen mindenkinek, hogy könnyebb legyen a munka, könnyebb legyen az élet, mint a szocializmus országában.

Újabb termelőcsoportok jelentik be megalakulásukat

Szentotnyán a napokban három termelőcsoport jelentette be alakulását. Az első csoport 45 taggal 210, a második 13 taggal 70, a harmadik 11 taggal 52 hold földön dolgozik. Elhatározták, hogy az ősz folyamán 1 mázsa

buzát és 10 kiló árpát adnak be személyenként. A beadott gabonamennyiséggel megteremtik az u. n. szövetkezeti alapot. A három termelőcsoport III. fokozatú megalakulást jelent.

Svédország számára a Marshall-terv válság kezdetét jelenti

Malqist, a Csehszlovákiában tartózkodó svéd szakszervezeti küldöttség vezetője kijelentette, hogy Svédország csatlakozása a Marshall-tervhez a válság kezdetét jelentette. Megindult a munka-

nélküliség, különösen az építőipari munkások körében. Svédországban az amerikai érdekeknek már megfelelően hajták végre a tőke befektetéseket. Emiatt több iparág termelését korlátozzák.

VASÁRNAP DÉLUTÁN CSABACSDÓN

**A nevek költöttek, ha netalán
calaki magára venné, magára vessen**

Vasárnap délután Sziijártó Péter 21 holdas középparaszt, mint eddig minden vasárnap, kiült háza elé Csabacsudón a «sámlira». Öblös fapipája nem ég, de szájában van. Kovács Gergely tímik fel a kövezetlen utcán. A ludak rágógognak, amint a libák közt utat csinál magának. Járásán úgy látszik, hogy siet valahova.

— Hová-hová, olyan sebbel-lobbal — szól rá köszönés nélkül Sziijártó Péter.

— Csak a DEFOSz-hoz. — fellel s megáll egy röpké pillanatra.

A DEFOSz-hoz... a DEFOSz-hoz. Odajárnak kendők reggel-este. Nem tudom, mi haszna van az egésznek — dünyögő harsa bajsza alatt. — Azt mi a csudát csinálnak kendők ott? —

— Mikor mit... Gyűjtek kend is el, meglássa, jobban érzi ott magát, mint egyedül itt a kiskapuban.

— Jó van nekem itt is. Igy csinálta az apám, míg meg nem halt: Isten nyugosztalja — és közben megböki kalapja szélét. — Nem érdekel engem az a politika, amit ott csinálnak kendtek... Csak az, hogy... —

— Mi? —

— Az, hogy nem hagyják békén az ember fiát... meg az, hogy sok az adó.

— Biz az sok — szól ki Sziijártó a gangról és kijön a kapuba. Két székét hoz magával. Egyiket rátesztálja gyorsan Kovács Gergelyre és leülnek.

— Bizony az sok. — erősíti tovább Sziijártó.

— De kevesebb, mint tavaly — vágja rá hamiskás mosollyal Kovács Gergely. Ugy látszik, fején találta a szegyet, Sziijártó és felesége meghökken. — Bizony kevesebb — folytatja tovább Kovács, — már a mezőgazdaságfejlesztéssel is.

— Jó, jó, de hagyják dolgozni az embert, engem is, kendet is, móg a... — gondolkodik egy kicsit, — meg a Kulik Imre sógorát is.

— Melyik Kulik az? — kérdi Kovács Gergely.

— Az alvégi, ott a kondorosi határban van a földje.

— Ja, a Kulik Kaka Imre... az, akinek 80 holdja van, ugye.

— Az hát... —

— No ott ugyan tőle nem lenne egy kapavágás se a földön. Ha nincs neki vagy három béres, a 30 holdja is talpon maradna.

— Nem biz' a, — védi Sziijártó Akármit is mondanak kendtek. Van a sógoromnak aratógépe is, hat lova is, a béresekkal együtt néhány nap alatt levágják.

— Azt hiszem, azt már nem kell nekik levágni!

— Miért? Talán majd maga csinálja egyedül, aztán rá fogják, hogy «szabotál». Ó atánuk majd mi gyűvünk ugye?

— Hát azt nem kellett ráfogni már, hogy szabotál: mert már meg is csinálta.

Sziijártó és felesége meghökkenve összenéz. — A sógor? — kérdezi Sziijártó.

— A biz'a! Nem fogadott ara-

tót, azt' már a buzája is a hét elején beérett.

— De holnap hozzáfogott volna géppel — mondja Sziijártó. —

— Csak fogott volna. — hagyja rá Kovács Gergely. Az egész dülöben csak az övé volt már talpon. Tóth János dülöbiztos is szolt már neki egy párszor, de Kulik a fülebotját se mozgatta meg. Szóval, hogy ne pocékoljam a szót, azt már, azt hiszem, jócskán le is aratták.

— Learatták? —

— Le bizony — mondja határozott hangon Kovács Gergely. — A Tánics-termelősoport aratóbrigádja a gépállomás traktorával már ma hajnalban neki is fogott.

— Ezt nem mondta a sógor — csóvalja fejét Sziijártó. — De hogy mehettek rá a földjére nélküle? — támadt Kovácsra.

— Talán ha a szomszéd Dér Jósának égne a háza, kend nem-e monne azt oltani akkor is, ha azok nem volnának otthon?

— Az egész más! — csapja rá rögtön Sziijártó. — Akkor a mi házuk is veszélyben lenne... — Dehogy más, dehogy más Sziijártó. Ha Kulik Kukának vagy a Kiss M. Jánosnak és a többi hozzá hasonló kuláknak elszóródna a gabonája, ki fizetné meg helyettük az adót?

— Akinek van! — vágja rá egyből Sziijártó.

— Hát ugy van! Az fizeti meg, akinek van. Ha a kulák földjén kihall a mag, nem terem neki annyi se, ami az adót futja, akkor kend fizeti móg helyette az adót!

— Azt már aztán nem! — mondja felpaprikázva Sziijártó. — Akármilyen sógor is az Imre, én nem fizetem ki helyette az adót. Azt a 800 pengőt se adta még vissza, amit kölcsönkért 39-ben.

— Pedig egy lovat vett akkor érte — folytatja csendesen Sziijártó. De majd visszaadja. Majd csak lesz arra is pénze...

— De bezzeg ha kend kér holnap kölcsön tőle, akkor már a sógor rég dobra verette volna kendnek a jószágát, vagy házat — veti közbe Kovács Gergely.

— Nem is várt volna biztosan arra, hogy majd lesz pénz. Csak ez az alamszi, ez a birkatürelmü-e — mutat Sziijártóra felesége — vár ahelyett, hogy cselekedne. — Majd megadja... Majd megadja... — hajtogatja már 10 éve. Pedig azóta már 4 csikaja van annak a kancának... —eger—

Javul megyénk közegészségügyi helyzete

A vármegye közegészségügyi helyzetéről adott jelentés beszámol arról a javulásról, mely az elmúlt hónapokhoz képest megyénkben végbement. A sok évi átlagtól eltérően megyénkben az idén mindössze 5 tifusz megbetegedés történt, 2 vérhas, vörheny, kanyaró és szamarhurut nem fordult elő. Malária 62 esetben, trachoma 15 esetben jelentkezett,

Folynak az útépitések

Megyénkben az aratási idény kezdete után is fokozott erővel folynak az útépitési munkálatok. A Gyoma-Póhalom és gyoma-turkevei út építésének munkálatainál 60, a békésszentandrás bekötőt út építésénél 60, a gyürkehelyi út építésénél 40 munkást foglalkoztatnak.

Ezek a munkák nemcsak a közlekedést javítják meg, hanem hozzájárulnak a munkanélkülség felszámolásához is.

A dolgozó parasztlak és kulákok harca KONDOROSTÓL SZARVASIG

Mint mindenütt az országban, a szarvasi-kondorosi határ is egy izzó harci tereppé vált: Folyik a harc népként, országunk jövő évi kenyéréért. A riporter is végigjárja a «frontot», hogy beszámolhasson a nyári csata első szakaszáról.

A kondorosi Hosszúszoron

Kondoros és Szarvas között elterülő földön, a csabai országot mindkét oldalán, árpa- és búzakeresztek jelzik, hogy a nép hadserege, a dolgozó parasztság győzelmesen halad előre. Egy-egy holdnyi földön 40-45 kereszt is áll, hirdető a jó, a becsületese munka dícsőségét. Így van ez a kondorosi Hosszúszoron is. Dél felé jár az idő: itt már keresztbe rakják, amott még kötik a kéveket. Nézzük meg a kéveközőket, vajjon kik lehetnek így hármásban? Közben, amíg odaérünk, meg-megemelünk egy-egy kévét. Jó sulyosak — mondja Borusz elvtárs, járási főjegyző. Mert nemcsak a riporter, hanem a közigazgatás vezetője is a nyári csata állását figyeli. De ott van a járási főorvos is, Krajcsovic Pál, aki a dolgozó emberek egészségé felett örködik.

Középparaszt együtt a kisparasztal — jövő- évi kenyérünkért

Csicsely Pál 14 holdas középparaszt földjén vagyunk. Ő is, fia is kévét kötik. De velük köti a képét Krajcsovic Pál 3 holdas kisparaszt is. Együtt aratnak. Csicsely buzája hamarabb érett, most azt csinálják. Kedden meg már a Krajcsovicét, akkorára az is beéri. Csicsely buzájának is csak az egyik sarka volt még érett, amikor belevágták a kaszát s mire végig érték rajta, mind beérett. Azért jobb ezt így csinálni — mondja Csi-

A mezőgazdasági igazgatóság felhívása a tarlóhántás fontosságára

Megyénk több községében az aratási munkálatok befejezése után a dolgozó parasztság azonnal a tarlóhántási munkák megkezdéséhez látott. Míg a dolgozó parasztság így minden erejét megfeszítve igyekszik földjét gondosan kezelni és művelni, addig a zsiros gazdák az aratás befejezése után sok esetben 4-5 nappal sem kezdtek meg a tarlóhántási munkák elvégzését.

A mezőgazdasági igazgatóság éppen ezért felhívást adott ki. Felhívásában hangsúlyozza a tar-

lóhántás nemzetgazdasági jelentőségét és rámutat arra, hogy az idei gyommentes termés nagy mértékben köszönhető a tavalyi tarlóhántásnak, mely a gyomnövények terjedését eredményesen akadályozta. Eppen ezért minden gazdát felszólítanak arra, hogy az aratás befejezése után rövid idővel kezdje meg a tarlóhántási munkálatokat és azokat lelkiismeretesen végezze el. Azok ellen, akik a tarlóhántást előíró rendeletet megszegik, eljárás indítanak.

csely, mert egyikünk buzája sem perog el. De nemcsak együtt aratnak, hanem együvé is hordják, hogy ne kelljen a gépnek ide-oda mászkálni, olajat pocékolni, jobb azt is egy helyen elvégezni. Amit lehet, meg kell takarítani. Hiszen most magunknak takarítunk meg, nem úgy mint régen. — Így Csicsely. Persze a beadni valót már a gép szájától viszik, hogy a szem ne szóródjon kétszer. Mert bizony minden fölszedésnél itt is, ott is elhull a szem — mondja a szomszéd Sovány György 12 holdas paraszt.

Csicselynek tavaly gyenge termése volt és beadásra nem fatotta. De 47-ben 5 mázsával többet adott be s ez a tavalyit is pótolta. Az idén — mosolyodik el — nem akarok elmaradni 947 mögött.

Sovány György szomszéd meg Szakács Jánossal arat együtt. Az enyém még tejes — mondja — a Szakácsé meg már érett: minek várnánk? Így jó pár kilót megmentünk. De mi — magyarázza Sovány — nemcsak az aratást, de a szántást, a vetést is együtt csináljuk. Összeadjuk erőnket. Így könnyebben megy.

A Rózsási- és a Pap-dűlőben

Kocsink gördül tovább. A futó felhők néha el-elkarakják a napot, még szemel is egy-egy kicsit az eső, de ez nem akadály: az egész határban az élesre fent kaszák után dől a buza, növekszik a kereszt. Csak itt-ott egy-egy nagyobb tábla áll érintetlenül, vagy alig érintve. A kaszák pedig már aranysárga. A szem majdnem kihullik belőle. Vajjon kik a gazdái ezeknek a tábláknak?

A szarvasi Rózsási- és Papdűlőben is áll egy hatalmas buzatábla. Vagy 60 holdnyi. Öt kaszás, marokszedő nélkül és négy pár arató van nekiállva. Nem régen vágatják, mert a 60 holdból alig hiányzik még. S a buza annyira érett, hogy keresztbe kellene lenni mindnek. Vajjon kié lehet? Bemegyünk a tanyába. Hogy kié a tanya? Az egyik «főzölány» válaszol: Kómár György. A gazda alszik. A lány felkölti. És hasát vakarva buvik elő a hús szobából Kómár (Csachor) György 200 holdas kulák. Hogy tavaly mennyi aratópárt szerződött, arra «nem emlékszik». Persze mi emlékszünk: 11 pár aratója volt. Hogy miért nem fogadott most is többet? Csak annyit mond, hogy «neki elég». És nem fél, hogy

jöhet egy vihar és a tulérett buza teljesen tönkre megy? Engem ez nem érdekel — mondja nagyot ásítva.

Az aratók szénát kaszálnak a kuláknál

Igy van ezzel Timár János 80 holdas szarvasi kulák is. Négy kaszára kötött szerződést — marokszedők nélkül. De ezekkel sem buzáját vágatta, hanem szénát kaszáltatott velük. Tavaly 7 pár aratója volt. Avagy ott van Kovács Béla 72 holdas kulák. Tizenegy hold buzája teljesen érett volt, de aratót nem fogadott. Minek? Csak nem gyarapítom a dolgozó emberek országának erejét, gazdaságát! Rendelet? Csak nem fognak nekem a koldusok parancsolni, hogy mit csináljak! Nekem, akinek régen messziről köszöntek, csak azért, hogy lökjek nekik valamit! Inkább pusztuljon minden, de nem engedünk! — gondolkodik a kulák.

A győzelemért

De fut a hír és a DEFOSz aratóbrigádot szervez. Meg kell menteni, ami menthető! És befőn már ki is futottak a brigádok, vágják a buzát, rakták keresztbe a kulákok által pusztulásra ítélt kenyérnek valót, hogy hirdessék: a nyári csata első szakaszán az aljas támadásokat visszavertük! És ott leszünk mindennél, ahol csak egy kis rés is támad győzelmesen előretörő frontunkon! —i

Felvétel az Állami Betegápolónőképzőbe

A gyulai állami bérházban működő két éves Állami Betegápolónőképző iskola 1949-50-es tanévére rövidesen megkezdik a beiratást. Az iskolába felvételüket kérőknek kérvényüket a kórház igazgató-főorvosához kell benyújtani. Mellékelendő: születési anyakönyvi kivonat; hatósági erkölcsi bizonyítvány; testi és szellemi alkalmasságról szóló orvosi bizonyítvány; négy középiskola, vagy ennek megfelelő iskolai végzettséget igazoló bizonyítvány; önéletrajz.

Az iskolába felvettek részére a bentlakás kötelező, azonban az el látás díjtalan. Tandíjat szintén nem kell fizetni. Akiknek kedvük van ápolónőnek menni, legkésőbb július 31-ig nyujtsák be kérvényüket.

Emelkedik a cigarettafogyasztás, csökken a szivarfogyasztás

Egy ország jólétét nemcsak az elsődrendű fogyasztási javaknak, a létszükségleti cikkeknek a fogyasztása jellemzi, hanem azoknak a termékeknek a termelése és fogyasztása is, amelyek a mindennapi szükséglet mellett bizonyos mértékig luxusszámba mennek. Ezek az úgynevezett élvezeti cikkek. Egyik legfontosabb élvezeti cikkünk a dohányzás, amelynek adatai szintén érdekesen jelzik az a változást, amely Magyarországon a felszabadulás óta végbement.

1938-ban 2,3 milliárd cigarettát termeltünk, amit már 1947-

1938-ban 2,8 millió kg. cigarettadohányt gyártottunk, 1949-ben pedig a szükségletnek megfelelően csak 1,9 millió kg-ot. A háború előtti 4,5 millió kg-os pipadohánytermeléssel szemben 1949-ben csak 1,2 millió kg-os termelésre van szükség. Az 5 éves terv végére ezeket a mennyiségeket felelősséggel ugyan, de még így sem szükséges, hogy elérjük a háború előtti szintet, hiszen cigarettából közel négyszer annyit fogunk termelni, mint 1938-ban. Más az oka szivartermelésünk csökkenésének. Az a réteg, amely

ben megdupláztunk és 5,1 milliárd termelést értünk el. A harmadik tervére közel 7 milliárd az előirányzat, 1954-re pedig 8,9 milliárd. Ha most számításba vesszük azt is, hogy a cigarettadohány fogyasztása és termelése csökken, akkor világosan látjuk az életszínvonal-emelkedést, mert mindez azt jelenti, hogy a dolgozók meg tudják venni a dohánynál jóval drágább cigarettát. Általában a legszegényebb rétegek sodortak dohányból, most ezek is egyre inkább rátérnek a kész cigarettára élvezésére. Ugyancsak ezzel

magyarázható a pipadohány fogyasztásának a csökkenése is. azelőtt a legnagyobb szivarfogyasztó volt, lassan visszaszorul és eltűnik a fogyasztók közül. A földreform és az államosítások végrehajtása után a szivarfogyasztók taborának dologtalan rétegét általában kikapcsoltuk a fogyasztásból és így ahelyett, hogy — mint azelőtt — importálnunk kellene a szivart, most exportálhatunk. A háború előtti 44 millió darabos szivartermelés jelenleg 26,2 millió darabra csökkent, amit az 5 éves terv folyamán még folytatni fogunk, ugye 1954-ben már csak 24 millió darab szivart gyártunk. Ez a mennyiség már a dolgozóké lesz és exportcélkat szolgál.

A géppállomás fegyver a falu kizsákmányolói, a kulákok ellen!

MIT MOND JÚLIUS HETEDIKE

a szarvasi gépállomásról?

Tizennyolcan ültek körül az asztalt. Kilenc cséplési ellenőr, 9 felelős gépvezető. Előttük cséplési-tömbök. Pintér Lajos elvtárs, a gépállomás vezetője arról beszél, hogyan kell a dolgozóknak az ország kenyere felett örködni. A traktoristák jegyeznek. Alaposan akarják megismerni, hogy a dolgozó nép állama milyen rendelkezésekkel védi a falu s a város dolgozóit a kulákok mesterkedéseivel szemben. Mert bizony a géppállomás dolgozói ebben a harcban is elől akarnak járni. S ahogy az arcokról leolvasható, ahol ők lesznek, a cséplésnél nem lesz hiba, mint ahogy nem volt hiba a tavaszi munkánál sem.

De nézzük meg közelebbről, mit tettek a cséplés érdekében?

Május elseje volt, amikor a tavaszi munkák végére értek. Legelső dolguk volt az ütemtervet elkészíteni. Majd utána «teríték» kerültek a cséplőgépek. A traktorok. A kohóban izzott a szén, tüzesedett a vas a kovács-üllőről pattogott a szikra. De izott az arcbőr is az olaj alatt és szaporán húzódtak fel helyükre a csavarok. Egyre-másra kerültek helyükre a cséplőszekrények, a rosták. «Az ütemtervet teltjesítjük!» Ez volt a jelszó. Hogy miért? A dolgozó nép, az ország, a mi országunk kenyeréért! A jelszóra ez volt a felelet. És így is lett: Július 7-ét mutató naptár s az ütemtervet 350 százalékgig teljesítették: kilenc cséplőgép rajtra kész! Mindegyik előtt sorjában áll a mázsa, a fecskendő és valamennyi oldalának támasztva a szalmahordólétra s a tartalekrosták. A törekhordókat most kalapácsolják össze. 20 lépésnyire innen állnak egymással a hálókocsik. Körülötte olajshordók. Vagy 60 darab. Egy másik «állás» alatt a vas-

derek, a traktorok sorakoznak, rohamra készen. A tavaszi munka nyoma sehol rajtuk, új ruhát öltöttek. Egyik része csépleni megy, másik része pedig a tarlót buktatni. Egy pedig a csabacsüdi táblás parasztkok aratógépét húzta. De van egy új «vendég» is az udvaron, most jött délelőtt: egy és féltonnás «Rába» tehergépkocsi. Ez is a falut jött segíteni a begyűjtésnél. S az országtutól éppen most fordul be a vontató az új ekékkel. Hat 5-ös ekét hoz.

Ez is július 7-én volt. És már a géppállomás főgépésze arról beszélt, hogy készülnek a répmag, a rizs és a heremag cséplésére is.

Nemcsak a munkánál segítik a dolgozó parasztkokat, hanem ha művelődni, tanulni akarnak, akkor is ott vannak

Persze Pintér elvtárs és Késs elvtárs nem elégszenek meg a munka alapos megszervezésével és hogy «csak» a géppállomás dolgozói ismerjék meg a cséplési munkák döntő fontosságát, hanem kimennek a tanyavilágba és a parasztsággal is megbeszélnek a feladatokat. Azt meg már mondani

sem kell, hogy a DEFOSZ-ba is eljárnak. Meg is becsüli és szereti őket. a dolgozó parasztságot! Megbecsüli és szereti őket, mert nemcsak a munkánál segítik, hanem akkor is ott vannak, ha művelődni, ha tanulni, ha szórakozni akar. Ezért hívták meg őket az elmúlt hét szombatján a Macik-vendéglő környéki parasztkok is. És ők mentek. Már hogyne mennének, hiszen azért segítik gépekkel munkájukban, hogy legyen idejük művelődni, tanulni, szórakozni — emberi életet élni. De tagjai is a géppállomás dolgozói valamennyien a DEFOSZ-nak: együtt dolgoznak, élnek, lélegznek a parasztkokkal. Az ifjabbja az EPOSZ-nak és felelő a Földművelésügyi miniszternek is tagja.

Ezta 6 óra. A szarvasi Dozsa termelőcsoport vagy 15 tagja közeledik a géppállomás felé. Tréningre jönnek. Futballozni a géppállomás dolgozóival. Itt is ott is a felszabadult régi erdelek. Most közösen, együttes erővel építik az új világot, a szocializmust. Gazdaságban és kulturában egyaránt.

Júliusra 11 ezer forint ellátmány érkezett a napköziknek

Megyénkben a dolgozó parasztság és az ipari munkásság gyermekeinek nagy százaléka a napközikben van, ott tanul, ott játszik és ott étkezik is. Népi demokráciánk minden erőfeszítést megtesz a napközitthonok munkájának könnyítése és előmozdi-

tása érdekében. Július hónapra 11 ezer forint ellátmányt kaptak vármegyei napközitthonaink, melyek felhasználásáról az egyes napközitthonok döntenek. Ertesztésünk szerint az előirányzott pénzösszeg már rendelkezési helyére érkezett.

Őstermelői fejadagot kapnak a magas- és mélyépítkezéseknél dolgozók

Az Országos Közellátási Hivatal fontos döntést hozott. Ezek szerint mindazok a mezőgazdasági munkavállalók, akik közérdekű magas- és mélyépítési munkálatoknál vannak alkalmazásban,

maguk és háztartásukban élő családtagjaik számára, ha azok kenyérgabona szükségletüket megkeresni nem tudják, a központi készletből őstermelői fejadagot kapnak.

1944. december 20.

Ma éjjel, ezen a furcsa, nyersillatu, enyhe téli éjszakán érkezünk a frontra, 15 kilométerrel Fehérvár alá. Mi vagyunk az utóvéd. A náci felpakoltak, ami kézigránátuk volt, azt szimfóniáért etadták nekünk. Aztán kilyuggatták az utolsó boroshordókat is, a vendéglőkben széttörték a rumosüvegeket és tovagördülő autóikról és harcokosjaikról kacagva intettek bucsut az utcán álldogáló asszonyoknak, lányoknak. A náci ismét megmutatták, mit értenek «rugalmas elszakadás» alatt. Mi pedig fedezük őket, a testünkkel, az életünkkel. Ha eddig sokan tévelyegtek is, most a legtöbb magyar katona szívét keserűség önti el. De nem igen szól senki. Félnünk az akasztástól, a felkoncolástól.

Hallgatunk

és várjuk, hogy történjen valami. Még át-átvillan bennünk az utolsó napok egy-egy emléke, valami leányarc, levélrészlet, vagy je-

Szovjet katonák, szovjet emberek

(Naplójegyzetek a fogságból)

AZ ELSŐ TALÁLKOZÁS

lenet az egyik disznóólásból, de aztán egyre csak a jelenre meredek a pillantásunk. A bunkerben — így nevezzük azt a szármalmas gödröt, hol ezekben az órákban meghuzzuk magunkat — egy félig nyers disznólábat találunk, ezt megesszük. Utána rágyújtunk és szenderegünk. Hajnal felé a szovjet tüzéség működésbe lép... Mintha ég és föld összedől volna. Félelmetes erejű dübörgés reszketteti meg a levegőt. Elhagyjuk a fedezéket, de jó is. A következő pillanatban akna vágoda. Egymásra nézünk, kicsit féhéren. Aztán futkosunk jobbra-balra, egyik tüzelőállásból a másikba. Az ellenállásra komolyan senki sem gondol... De még hatnak a mozdulatok melyeket belénksúlykoltak. Bár senki se céloz, csak ló vaktában, a levegőbe, hogy csináljon valamit. Most kézigránát

repül felénk... Mint valami szárnyatlan vasmadár, úgy repül a kis fekete test. A robbanás után szemünk-szánk tele van homokkal. Szabó, a géppuskás, szótlanul elnyulik a földön. A mellén kis piros folt kerekedik, ezt nézzük, mikor Sallai, a borbély, megszólal:

— **Én azt mondom,**

rakjuk össze a puskákat egycsomóba és tüzzökölj fel az egyikre valami törülkötöt...

A gula percek alatt elkészül, s már emelkedik a puskára tüzött pirosszélű törülkötő is fel a magasba. A válasz rá szélesen ivelő, zöldes-sárga tűzjel... Nem lönek többé ránk... Megadtuk magunkat. Most már nyugodtan kimehetünk a gödörből... Hurrá! — hangzik a felénk áradó szovjet gyalogság győztes kiáltása. Ember ember mellett jön, sűrű, tömött sorokban, mint valami roppan

folyam, mely kiárad... Pár perc s az első szovjet katona odaér hozzánk... Kékszemű, pirosarcu, fiatal gyerek, hátracsuszó sapkája alól szöke hajfürtök hullanak a homlokába. Nevetve kiált valamit, de nem értjük.

Csak állunk

és várjuk, hogy elhuzzon az áradat. Egy öreg orosz velünk marad. Ő a szanitéc. Sátorlapot ad és int, hogy tegyük rá az egyik sebesültet. Fiatal, mongol arcu gyerek. Mosolyogna, ha a fájdalom nem torzítaná el az arcát. Így csak a szemével int nekünk hálásan. Óvatosan felemeljük őt a sátorlappal, s a menet elindul. Szótlanul megyünk, csak a sebesült nyöszörgése hallszik. Aztán beérünk egy kukoricásba. Zizeg a sok száraz kóró, s levél, bakancsunk orra nagyokat koppan a göröngyökön.

— **Sztoj!** — ad parancsot most az öreg orosz.

Ijedten megállunk. Ép a kukoricás közepén vagyunk. Az öreg int, hogy tegyük le a sebesültet és ülünk le. Közben mindegyre fogja a géppisztolyt. «Most biztos lelő majd minket». — gondolom. De nem történik semmi. Cigaretta ad, s mikor meglátja, hogy vérzik a homlokom — a nagy földrengésben valahogy én is megsebesültem — odatérdel hozzám és beköti a fejem. Az egyik fiu sebkötöző csomagot ad neki, azzal. Utána ülünk meg és szívjuk a cigarettánkat, melynek kék füstje játszi fodrokban száll felfelé. Nagyon jó most ez a cigaretták, kimondhatatlanul jó...

S ez az öreg orosz, ez a hallgatag szovjet katona úgy ül itt velünk, mintha fiait lennének, akikkel a földjét jött kapálni. Új ez az érzés. Ahogy ülünk itt a kukoricásban, hallgatva a második világháború egyre megszűbből hangzó csatazajtát, hosszú évek szörnyű lidércnyomása szűnik meg bennünk. Nézzük a kopár kietlen tájat, — s nem tudunk betelni a szépségével... Mert most nagyon szép nekünk minden... (B. M.)

ÖCSÖDI ESET, DE MÁSHOL IS MEGTÖRTÉNHESETT

Vasárnap délelőtt van, az öcsői DEFOSZ-ban gyűlést tartanak. Sokan jöttek össze, hiszen az aratásról, a termény begyűjtéséről van szó. A dolgozóknak jól kell ismerni kormányzatunk rendelkezéseit, mert a kulák-fondorlat ezeket igyekszik kijátszani, hogy kisebbítse dolgozó népünk kenyérét, kibővítsé dolgozó népünk államának gazdaságát.

A hallgatóság között ott sunyít Pákozdi Lajos 80 holdas kulák is vagy három társával. Eljöttek, hogy bizonyosságot szerezzenek, vajjon a kulák-mérget jól adagolták-e.

A „kulák-mérget”

Tóth András elvtárs arról beszél éppen, hogy a terheket a dolgozó parasztlakóktól a kulák-ság vállára raktuk át, amikor Lukács Lajos közbekiajt, hogy «ő még nem kapott semmit». A kulákok összehajoltak és meglepődten mosolyogtak — a mérget hatott, Lukács a földosztáskor 8 holdat és két ökröt kapott. Az előtt semmije nem volt. De hát ott lakik a kulákok közelében és mint «jó szomszédokkal» el-elbeszélget. A beszélgetések nem is hiába valók. Nem hiába valók, mert Lukács badarságokat kiabál, amikor a dolgozó parasztlakók és földmunkások azért jöttek össze, hogy megtudják hányadán állnak, megismerjék pontosan azt a gondoskodást, amellyel a nép-kormány-nyok ők nap mint nap támogatják és megbeszéljék, hogy az aratás, a cséplés, a begyűjtés-rendben menjen. Mert most ez a legfontosabb, hogy az egyeszen-lei harc gyümölcse minél előbb a kamrába, a raktárba kerüljön, a kulák ne tehessen benne kárt.

Hadd peregjen a szem

Ugy, mint Szücs Zsiga is, aki nem kötött aratási szerződést.

gondolva arra: hadd peregjen a szem s amikor már szóródik, majd fogok az után embert és lökök neki valamit. Ha ki is pereg, nekem így is több marad. De Szücs Zsiga gonosz álma nem valósult meg. Idejében leleplezte a DEFOSZ és gabonáját arató-brigád keresztbe rakta. Avagy Enyedi Antal 80 holdas kulák, aki sehogy sem akarta megadni az aratómunkásoknak járó élelmet. A DEFOSZ őrt állt és Enyedi Antal aratót megkapják a nekik járó adagot.

De amerre fordulsz, mindenütt a kulák-furfangba ütközöl. Ott volt Oskó Lajos községi gazda az ősszel a községnek 5 holdnyi földet vetetlenül hagyott. Nos Lukács tudod-e, hogy miért? Azért, hogy kevesebb legyen a kenyér! Kevesebb jusson a városi dolgozóknak, hogy ne tudjanak Neked és társaidnak traktort, vetőgépet, cséplőgépet, műtrágyát, inget és gatyát, az iskolásoknak írkát és könyvet, no meg Neked is olvasnivalót küldeni.

Nézd csak a kommunistákat

Mert nézd csak a kommunistákat, azok mindig olvasnak, tanulnak. Bizony Lukács barátom ezért tudták, hogy Szücs Zsigát hívásra kell tenni és hogy Oskót

a község éléről el kell távolítani. Azért tudták, hogy a nagybirtokosok kezén lévő föld nem az «uré», hanem a Tiéd, a társaidé. Azért kaptál Te is 8 holdat az ősi jussból. Ezért harcoltak akkor, emlékezz csak vissza! S most azért harcolnak, hogy Neked, meg minden dolgozónak még szebbé tegyék az életét.

Nézz a község háza felé, ott látod Révész László 4 és fél holdas parasztlakót, aki 3 évig hajórakodómunkás volt. Most bíró. A múlt héten választották meg. Persze Te ezt sem veszed észre, mert a «jó szomszédokkal» el-elbeszélgetsz s azok tele zsongják füledet... És Te a kulákok büzös fertőjét viszed magadban, hogy másokat is mérgezzél s így nemcsak önmagad, de társaid gyilkosa is legyél. Emlékezz csak vissza a multra, amikor még nincstelen voltál, amikor a kulák csak félvállról beszélt veled! Emlékezz és nézd a kommunista bírót, a kommunista pártvezetőt, a kommunista DEFOSZ vezetőt, hogy harcolnak, hogy küzdenek a biztos győzelemért, a minden dolgozó számára boldog jövőért — szocialista társadalom megvalósulásáért. Ennek a harcnak a része az ideai aratás is — és ennek a harcnak volt a része az öcsői DEFOSZ gyűlés is, ahol Lukács Lajos Te is ott voltál! —i—

Szabotáló kulákokat vettek őrizetbe

Mrena Imre békéscsenti-éndrési cséplőgép- és traktortulajdonos, 36 holdas kupecparasztot, mert nem kötött aratási szerződést, Kovács Béla szarvasi 72 holdas kulákot, aki annak ellenére sem aratott, hogy gabonája már pergett, továbbá Tinár János 108 holdas endrői kulákot, akinek földje egyébként a szarvasi határban van, mert nem kötött aratási szerződést és Kómár (Csachor) György 200 holdas szarvasi kulákot, aki Kovács-hoz hasonlóan peregni hagyta buzáját kedden reggel a rendőrség őrizetbe vette és beszállította a gyulai állományú őrségre. Valamennyien az aratási munkák szabotálásával akartak ártani népi demokratikus rendszerünknek.

Doboz dolgozó parasztlakóinak verseny-felhívása a terménybegyűjtésre

Z. Megyeri Lajos középparaszt 197, a Petőfi-termelőcsoport 600, az egész község 145 százalékból vállalta a terménybegyűjtés teljesítését

Vasárnap ünnepet ült Doboz község dolgozó népe. A múlt évben is már ők voltak azok, akik elsőnek indították meg az egész országban a terménybegyűjtési versenyt. Most is azért jöttek össze,

„A cséplőgép alól szállítom be a rámeső részt”

— En Z. Megyeri Lajos, 12 holdas dolgozó paraszt, kihívom terménybegyűjtési versenyre az ország dolgozó parasztlakóit. Vállalom, hogy a cséplőgép alól beszállítom a községben rám eső részt, 12 mázsa 72 kg búzát és 77 kg árpát. Ezen felül marad még 31 mázsa 72 kg búzám és 5 mázsa 37 kg árpám. Ebből a fejadagom és a vetőmag 19 mázsa 35 kg. A begyűjtésen felül fejadagom még 13 mázsa gabonát. Ezzel a kötelezettségemnek 197 százalékból teszek eleget.

Majd a Petőfi-termelőcsoport

hogy ismét versenyt hirdessenek, begyűjtési versenyre hívják fel az egész ország dolgozó parasztlakóit. De hallgassuk meg mit mond erről Z. Megyeri Lajos 12 holdas gazda:

versenyfelhívását olvassák fel. «Mi a Petőfi-termelőcsoport tagjai, akik 134 holdon gazdálkodunk, kihívjuk az ország összes közösművelő csoportjait.

Doboz község versenyfelhívása

Mi, Doboz község dolgozói, tudjuk, hogy minden mázsa gabona, minden felmevelt jószág a mi országunkat, a nép országát erősíti. Tudjuk, hogy a terménybegyűjtéssel az új öt éves terv alapjait rakjuk le. Annak a tervnek az alapjait, ami nekünk több traktorral könnyebb életet biztosít. Terménybegyűjtési versenyre hív-

Nekünk az idén 610 mázsa gabonánk terem. Ebből a fejadag és vetőmag 219 mázsa. A fennmaradó gabonából a gép alól 360 mázsa gabonát viszünk be önként, ezzel a ránk eső részt 600 százalékkal teljesítjük.»

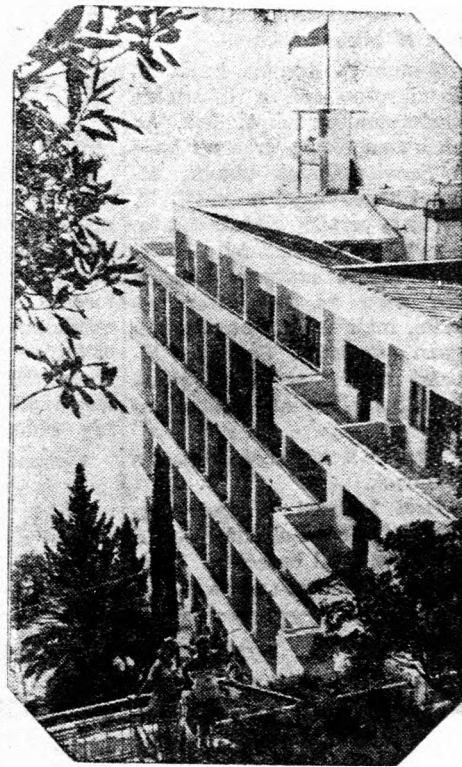
Az utolsó szavak szinte elvesznek a taps zajában. A termelőcsoport tagjai büszkén, csillogó szemmel néznek előre. Közös munka eredménye ez. Ezután a község felhívását olvassák fel.

Juk ki... Zúgó taps szakítja félbe. A dobozi dolgozók örömmel vállalják a versenyt... Ezen felül vállaljuk, hogy szeptember 18-ig 29 vagon búzával és 13 vagon árpával túlteljesítjük az előirányzatot.

Doboz község így 145 százalékkal teljesíti a terménybegyűjtési előirányzatot.

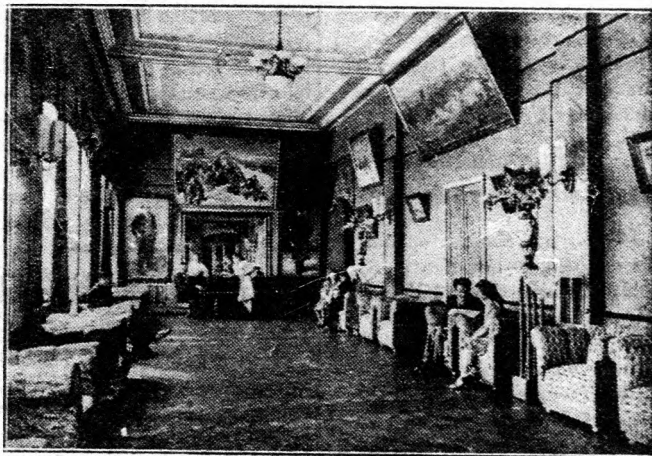
(Folytatás a 6. oldalon)

Megérdemelt pihenő

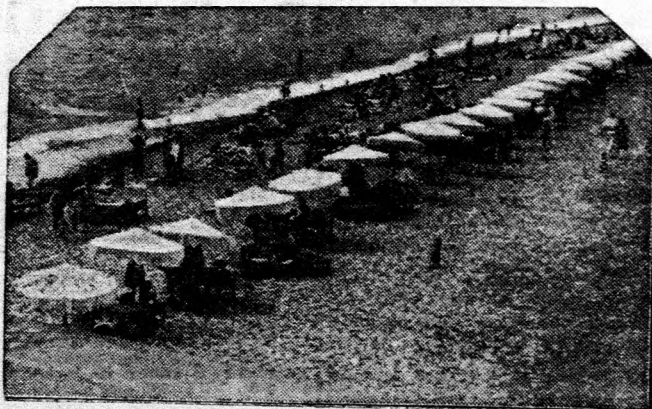
Első kép: Szovjet üdülő a tenger partján. Lakói munkások, dolgozók. Azok, akik egész esztendőben verseny munkával, kitarító szorgalommal, fáradhatatlanul dolgoznak a szocializmus erősítéséért. Üdülési jogukat a szovjet alkotmány biztosítja: Ez az alkotmány nem papírt ér, mint az imperialista államokban. Ennek az alkotmánynak minden szava eleven valóság.

Második kép: Az üdülő társalgójának falait szebbnél-szebb festmények díszítik, a falak mellett öblös fotófülkék sorakoznak. Könyvek, folyóiratok állnak a dolgozók rendelkezésére...

Harmadik kép: Nyugszékkel, jó levegővel várja a terrasz a pihenő vágyókat. A terraszról csodaszép a kilátás a tengerre. A nyugszékeken kemény arcú munkások pihennek, olvasnak.

Negyedik kép: Lent a tengerparton mint nagy piros gombok sorakoznak egymás mellett a napvédő ernyők. A tenger kék hullámaiban vidáman fürdők családtagjaikkal, gyermekeikkel. Ha visszatérnek územekbe, felrissülve, fokozott lendülettel dolgoznak a szocializmus építéséért.

(Folytatás az 5. oldalról)

— A 145 százalékot is túteljesítjük, — csendül fel egy hang a hallgatók közül... A feizúgó lelkes tapsvihar helyeslése ennek a közbeszólásnak.

Azután D. Komlósi Lajos áll a mikrofon elé. A tekintetek kíváncsian fordulnak felé. Az elmúlt napokban érkezett haza a Szovjetunióból, ahová öt-hetes tanulmányútra vitték ki. — Ez a versenyfelhívás azt bizonyítja — csendül fel a hangja, hogy a magyar parasztság azon az úton akar haladni, mint a Szovjetunió dolgozó parasztjai. Epp úgy ki-veszi részét az országépítés munkájából, mint a munkásosztály. Együtt haladnak.

Azután sorra szót kérnek a dolgozók.

Dési Lajosné, Gergely Istváné, Óré Lajosné, Dalma Gáborné arról beszélnek, hogy az asszonyok sem maradnak le

ebben a munkában, ott állnak majd ők is váll-váll mellett, a férfiakkal.

A fiatalok is részt kérnek ebből a munkából a szülei mellett. — Ezt ifjú Dalnadi Gábor mondja el az EPOSZ-ifjak nevében.

As egész falu részt kér a munkából

A traktorállomás dolgozói is ott vannak. A munkásosztály nevében beszélnek. A dolgozó parasztok a kenyeret biztosítják, az ipari munkások traktorokat, ekéket adnak, hogy megkönnyítsék a parasztok életét — mondják. — S mi versenyben végezzük el a tarlóhántást, hogy Dobo község ebben se maradjon el.

A doboziak tudják, hogy példájukat az egész ország dolgozó parasztsága követni fogja, mert a dolgozó parasztságunk is ki veszi részét a munkásosztály oldalán az ország építésében.

AZ IDÉN MÁR

ZUBA GYÖRGY is magának arat

Szombaton, ugy alkonyat táján, vagy negyvenötven vannak együtt a DEFOSZ szarvasi csoportjának egyik helyiségében. Beszélgetnek. A Petőfi termelőcsoport tagjai. Közöttük van Zuba György elvtárs is. Zuba elvtárs a régi idők-re emlékezik vissza.

Megindultunk a mi világunk felé

Bizony elvtárs, valamikor, régen, amikor társaimmal a 70 holdas Simon Béla kuláknál napszámokodtam, ugy bántak velünk, mint a kutyákkal. Emlékszem, egyszer napszámber javítást kértünk. Simon erre ránkrivalt: Nem adok! Inkább megrostállak benneteket; majd jönnek mások, ha valamelyikötöknek nem tetszik. No de majd ráncba szednek benneteket a csendőrök!

Igaz, ez a világ elmúlt, a Szovjethadsereg szétzúzta és megindulhattunk egy új világ, a mi világunk felé. A munkások kezükbe vették a tökések gyárait, miénk lettek a bankok, az iskolák. De a legveszedelmesebb el-lenség, a kulákság még itt van közöttünk, a falu dolgozói között és így, vagy úgy, de fojtotgat bennünket. Tudom magamról, hiszen tavaly én is még kuláknál arattam. Én dolgoztam, a kulák meg hizott. Hogy ki volt az? Hát a 200 holdas Kómár (Csachor) György. Ezért én gondoltam egyet: Nem fognak a kulákok az én bőrömön gazdagodni és beléptem a Petőfi csoportba.

Ha mi erősödünk — a kulák gyengül

Tavaly, a kulák buzáját arattam, most a magamét. És bizony tavaly még úgy volt, hogy magamfajta is előre megsüvegelte a kulákot. Mert hát úgy mondta a kulák, hogy ő ad nekünk kenyeret. Bezzeg nem így van most, amikor látják, hogy munkájuk gyümölcse az övéké. Persze vigyáz azokra is a Párt, a DEFOSZ, akik még nincsenek közöttünk, de én csak azt mondom, hogy akkor huzzuk ki gyökeresen a kulák méregfogát, ha a dolgozó paraszt, a földmunkás szövetkezik, együtt szánt vet és arat. Akkor biztos, hogy mi erősödünk, a kulák meg-

gyengül. Már pedig a falunak ez kell. Azért is beszélnek össze tücsök-bogarat a kulákok a nagyüzemi gazdálkodásról, mert az a mi jobb életünket jelenti s a kulákok gazdasági és politikai hatalmának vesztét. Ezért támad bennünket olyan dühödtlen a fasiszta Kurilla és társai, akik tavaly még e földön szabotáltak s ma pedig mi táblás parasztok saját buzánkat aratjuk itt.

(Rosta)

Rendőrségi felhívás

Felhívom a háztulajdonosok figyelmét, hogy a házuk előtt lévő gyalogjárót minden reggel seperjék és locsolják fel. Egyben felhívom a kerékpárosok figyelmét is, hogy a közutak mellett lévő járdán való kerékpározást szigorúan büntetem.

Szarvas, 1949. VII. 13.

Zsila László sk.
járás i. b. bír.

Békésszentandrási úzereket vett őrizetbe a rendőrség

Győri Antal Imréné, békésszentandrási lakos, a 150 ezer forintot sikkasztó Győri felesége, 5 mázsa buzát adott el 160 forintjával. A buzát Nagy Imre és Nagy János öröklötték meg Mátyás malomsznál, akivel majd együtt el is feketézték a lisztet. Kamasz egyébként már 3 hónapi büntetést kitöltött közellátási bűncselekményért.) A rendőrség valamennyijüket őrizetbe vette és átadta a gyulai államügyészségnek.

Budapesti Nemzetközi Őszi Vásár

1949
szept. 16—okt. 2

50 százalékos vacuít kedvezményre jogosít a vásárgazdálkodás, mely minden községben a vásár megbízottjánál vagy az IBUSZ kirendeltségénél kapható. Rendezi az Áramtáv-társaság és Kiállítási Rt. Budapest, VI. Szégyen-utca 6. szám.

HIREK

Helyreigazítás. Lapunk 1949 július 8-i számában megjelent «Szabotáló kulák» című cikkben technikai hiba folytán Kondacs Mátyás helyett Kovács Mátyás szerepel. Tehát Kondacs Mátyás akarta használhatatlanná tenni aratógépjét.

Termelési hír. A csabacsüdi táblás csoportok már befejezték az aratási munkát.

Nőnap. Az MNDSZ szarvasi csoportja, vasárnap délután 3 órakor az MDP I. sz. alapszervezetének székházában nőnapot tart. Előadó Takács Pálné.

Pártnap. Az MDP városi szervezete július 16-án, szombaton este 8 órakor tartandó pártnapján Homonnai Mária elvtársnő mond beszámolót az öt hetes szovjetuniói tanulmány utjáról.

Falunap. A DEFOSZ szarvasi csoportja július 17-én, vasárnap délelőtt 10 órakor saját székházában falunapot tart.

Öcsődiek a Szarvasi Ujságot. Az öcsödi község háza dolgozóit kiadó hivatalunk miniatűr Lenin szoborral tüntette ki a Szarvasi Ujság terjesztése körül elért jó eredményekért.

Tanfolyam. Az EPOSZ csabacsüdi szervezete július 12-én VIT tanfolyamot indított be. A tanfolyamnak 21 hallgatója van.

Betűrés. Lázár János békésszentandrási lakos lakását eddig még ismeretlen tettesek feltörték és onnan 2 ezer forint értékű ruhaneműt, valamint 520 forint készpénzt vittek el. A nyomozás folyik.

Anyakönyvi hírek

Születtek: Demeter Pál és Gombár Erzsébet leánya Jolán Edit, Kunstár János és Ács Mária fia János Miklós, Kozsich János és Szlovák Zsuzsanna fia Pál, Soltesz Gyula és Polgár Erzsébet fia Gyula Miklós, Kovács György és Skorka Anna leánya Anna Erzsébet, Takó János Zoltán és Mohácsi Julianna fia Levente Zoltán, Molnár Mihály és Varga Anna leánya Mária.

Házasságot kötöttek: Lénárt János Folytán Judittal, Jakab János Szrnka Irénnel, Fekete László Árpád Vitál Borbála Magdolnával, Kécskei Lajos Frankó Judittal, Krkos Mihály Szrnka Annával.

Elhaltak: Ribárszky Pál 78 éves, Kovács Lázár 51 éves, Csicsely János 71 éves, özv. Zsigmond Jánosné Liska Judit 76 éves.

KOSSUTH MOZGÓ

16-17-18-án

Haláltnegvető bátorsággal a

Hősök élén

Fősz: Bogoljubov-Hvülja és Curkov

19-20-21-én

Muzsika, vidámság, szerelem

Csárdáskirálynő

A leghíresebb magyar operett filmen

VILÁGHIRADÓ

SZARVASI UJSÁG demokratikus hetilap

Főszerkesztő: Birkás Imre.
Felolós szerkesztő és kiadó: Varga Dezso
Főmunkatárs: Csere Pál
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Szarvas, III. Szabadság-út 115/2
Telefonszám: 8.

Körösvidék Rt. nyomdája, Békéscsaba.

Mit mutatnak az első zsák búzák SZARVASON

Julius tizenkettőt mutat a nap-tár. Az idő délután háromra jár. A szarvasi sertésvásártéren ott áll már a gépállomás egyik cséplőgépe egy új traktor társaságában. A traktor mellett motoz a gépkezelő, Melegiti. A betonutról most kanyarodik be kocsijával Pimiller Pál 9 holdas Rózsásdölői gazda. Buzakéveket hoz. Salgó Lajos kocsija meg már ott áll a cséplő mellett. Várja, hogy felbugjon. Előcsépleni jött Salgó is, Pimiller is.

Fölbúg a cséplőgép

Amíg a traktor felmelegszik, egy-két kalászt összedörzsölünk a tenyerünkben. A szemek kövérek. Majd felberreg a traktor, a zsákok a cséplő szájához kerülnek s a segédgépkezelő felmegy a cséplő tetejére «tetetni». Egy lány is vele megy, «kétvet vágni». Salgó is már a koci tetején van: Beleölti villáját a kévébe és fölbúg a cséplőgép — Szarvason az idén először. Az enyhe nyári szél kavarja a polyvát, töreket. A zsákba folyik a szem, Salgó 7 keresztet hozott előcsépleni. Egyébként holdanként 42 keresztje van.

Megtelik az egyik, a másik zsák, majd a harmadik is felig. Rámelik az első zsákok a mázsára. Majd rákerül a másik darabbal is. Közben már Pimiller adogatja a kévéket a «kévévágónak», aki tovább adja az «tetetőnek». No nézzük csak mennyit nyom a Salgó búzája? Valaki mondja mögöt-

tünk: 150 kiló. Felkerülnek a súlyok. Kevésnek bizonyul. 170—180. Még mindig kevés: 190. A mérleg nyelve most állapodik meg. Számolnak, holdanként 11 mázsa 40 kilót fog fizetni Salgó búzája.

15 és félmázsát fizet Pimiller búzája

Majd a Pimiller búzája is mázsára kerül. Ő is 7 keresztet hozott előcsépleni. A mázsa nyelve 203 kilónál állapodik meg. Holdanként 54 keresztje van. Ujra számolnak. Az előcséplés szerint Pimillernek 15 és félmázsát fizet holdanként a búzája. Boldog mosoly ül egyiknek is másiknak is az arcán. De örömtől sugárik azoknak is az arca, akiket a dolgozó paraszttal együtt kivincsiság hozott ide ki.

A beszélgetés folyik még egy ideig. Szó esik a begyűjtésről is. Hát minek tartanánk mi azt meg, amire nincs szükségünk — így Pimiller. A gépszájától visszak be egyenest, ne szóródjon a szem — mondja Salgó vasvillára támaszkodva, amellyel a töreket polyvát rakja a kocsira. Bucsuzkodunk. Ki-ki dolga után megy. Mar a kerékpáron ülünk, amikor utunkunk kiáltja Salgó: Nemcsak azért adjuk be, hogy ne rágják meg az egerek, hanem hát ez becület dolga is! Pimiller is helyeslően bólint meg a többiek is, akik velük együtt álltak körül a mázsát.

Szarvasi Ujság

Sportja

Szarvasra jön a magyar válogatott férfi kézilabdacsapat

Alig pár nap telt el a nagyjelentőségű Debrecenben megrendezett Lengyel—Magyar nemzetközi labdarúgó mérkőzés óta, a demokratikus magyar sport újabb tanujelét adja annak, hogy a vidék sportját támogatni kívánja az állat is, hogy nemzetközi jelentőségű csapatokat küld ki a vidékre. Ez a cél vezette a Kézilabda Szövetséget akkor, amikor a július 31-én Csehszlovákiában lejátásra kerülő Cseh—Magyar nemzetközi mérkőzésen szereplő magyar válogatott férfi csapatot Szarvasra küldi ki július 24-én, a

nemzetközi mérkőzés előtti utolsó edzőmérkőzésre. Ez persze megbecsülése annak a komoly és eredményes munkának is, amely a kézilabda szakosztályon belül folyik nálunk Szarvason.

Csabacsüdi—Gáspártelek 5:2 (2:2)

A csabacsüdi csapat szép játékkal biztosan győzte le az újonnan alakult Gáspárteleki D. E. F. O. Sz. csapatát. Jók a csabacsüdi csapatból Hugyik, Fülepi, Filyó. A gáspárteleki csapatból a kapus és a centerhalf tűnt ki.

Sz. Vasas II.—Gépállomás 2:0 (1:0)

A jól játszó Vasas-fiatalok megérdemelten nyerték a mérkőzést.

A szarvasi területi SZIT kultrbrigád szervezett

A szarvasi területi SZIT kulturbrigád szervezett, amely a cséplés alatt esténként a cséplőgépeknél dolgozó munkásokat s az ottani környék lakosait kulturális műsorral fogja szórakoztatni.

EPOSZ őrszemek és dűlőbiztosok vigyáznak a nép kenyérére

Csabacsüdi dűlőbiztosok és EPOSZ őrszemek közös értekezletet tartottak, ahol elhatározták, hogy együttes erővel őrködnek az aratási, behordási és cséplési munkálatoknál. Éjjeli szolgálatot is tartanak.